

# Kniha Daniel — sto třicátá šestá

## *Prorocký přechod republikánství a protestantismu: Od smrti ke vzkříšení*

Jeff Pippenger

2024-03-14

Dochází k přechodu jak republikánského rohu, tak pravého protestantského rohu zemské šelmy, který započal v roce 2020. Pravý protestantský roh byl usmrcen 18. července 2020 a republikánský roh byl usmrcen 3. listopadu 2020. Podle 11. kapitoly Zjevení po třech a půl symbolických dnech znovu povstanou na své nohy. Když povstanou, pravý protestantský roh přejde z laodicejských do filadelfských. Budou vyvedeni z církve a uvedeni do hnutí. Byli vyvedeni ze zkušenosti sedmé církve do zkušenosti šesté církve. Stali se osmým, který je ze sedmi.

Hnutí na počátku adventismu bylo filiadelfským hnutím a filiadelfské hnutí je na konci obnoveno. Dílo tří andělů ze čtrnácté kapitoly Zjevení začalo jako hnutí a jako hnutí také skončí. Filiadelfské hnutí, představované šestým sborem ve Filiadelfii, zemřelo roku 1856 a počínaje koncem července 2023 je nyní znovu vzkříšeno jako osmé, to jest z těch sedmi.

V téže historii prožívá republikánský roh souběžnou smrt a vzkříšení, přičemž šestý prezident od Reagana v době konce roku 1989 se stává osmým prezidentem, který je z těch sedmi. Proces přechodu u republikánského rohu je znázorněn jeho spojením s rohem odpadlého protestantismu, což je duchovní smilstvo a obraz šelmy. Republikánský roh se stává osmým, který je z těch sedmi, neboť představuje obraz šelmy katolicismu, totiž osmou hlavu, která je ze sedmi hlav, ve Zjevení sedmnácté kapitoly a v Danielovi druhé kapitole.

Politický přechod rohu republikanismu je znázorněn obdobím přípravy od roku 1776 do roku 1798. Toto prorocké období je nezbytným klíčem k rozpoznání odpečetění skrytého tajemství Nebúkadnesarova obrazu šelem. Toto období přípravy je znázorněno obdobím třicetileté přípravy jak pro Krista, tak pro antikrista.

Doba zapečetování od 11. září 2001 až do brzy přicházejícího nedělního zákona je prorockým obdobím, v němž se naplňuje účinek každého vidění. Představuje období, které končí tím, že se papežství vrací na trůn země jako osmé království, které je z těch sedmi, v hodině „velikého zemětřesení“ ze Zjevení, kapitoly jedenácté. Proto bylo předobrazeno obdobím, které předcházelo prvnímu dosazení papežství na trůn v roce 538. V roce 538 papežství na koncilu v Orléansu vydalo nedělní zákon, čímž označilo konec třiceti let přípravy a předobrazilo brzy přicházející nedělní zákon. Ježíš se nikdy nemění, proto musí existovat období, které předchází nedělnímu zákonu a v němž je zahojena smrtelná rána, tak jako tomu bylo poprvé, když bylo papežství dosazeno na trůn.

Toto období je znázorněno dějinami spojenými s mezníky let 508, 533 a 538. Roku 508 začalo období přípravy, neboli ustavení papežství. Čtvrté království pohanského Říma, mocnost draka, bylo podrobeno a roku 533 Justinián ustanovil, že papežství je „hlavou církvi a také napravovatelem kacířů“. Aby papežství mohlo roku 538 převzít vládu, zbývalo již jen odstranění Gótů z města Říma, a to se stalo roku 538. Tato třicetiletá dějinná linie probíhala souběžně s

narozením Krista, po němž následovala služba Jana, která vedla ke zmocnění Ježíše jako Mesiáše při Jeho křtu.

Období přípravy v dějinách Krista probíhá souběžně s dobou pečetění a vztahuje se k vnitřní linii protestantského rohu, zatímco období přípravy pro antikrista se vztahuje k vnější linii republikánského rohu. Tato dvě období poskytují dva svědky 11. září 2001, 7. října 2023 a brzy přicházejícího nedělního zákona. Jedno období zdůrazňuje vnější a druhé vnitřní svědectví doby pečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc.

Dílo Jana jako hlasu volajícího na poušti, který připravil cestu Poslu smlouvy, bylo paralelou k Justinianovu dekretu, jenž připravil cestu člověku hříchu, který je poslem smlouvy smrti. 7. října 2023 zaznělo varování před tím, co se stane, až bude vynucován nedělní zákon, jako tomu bylo roku 538. 7. říjen 2023 odpovídá roku 533 v období přípravy na to, když bylo papežství poprvé dosazeno na trůn země. Je to varování, že při brzy přicházejícím nedělním zákonu se papež, jako roku 538, znovu stane jak hlavou církví, tak i napravovatelem kacířů. Je to také varování před stupňujícím se válečným tažením islámu třetího běda.

Je to varování, které ztotožňuje islám (zvěsti od východu), a varování o obnovení papeže (zvěsti od severu). Toto varování se shoduje s dílem posla, který v posledních dnech připravuje cestu Poslu smlouvy, jenž má poté vstoupit do smlouvy se sto čtyřiceti čtyřmi tisíci.

Tři období přípravy (třicet let Krista a antikrista a doba zapečetování) jsou rovněž předobrazena obdobím od roku 1776 do roku 1798. Konec šelmy ze země má určité období, které předchází jejímu konci jako šestého království biblického proroctví; proto i počátek šelmy ze země jako šestého království biblického proroctví musí mít prorocké období, které předchází počátku onoho království. Alfa i Omega vždy znázorňuje konec nějaké věci spolu s počátkem téže věci.

Roky 1776, 1789 a 1798 představují 11. září 2001, 7. říjen 2023 a brzy přicházející nedělní zákon. Od roku 1776 až do roku 1798 byla dovršena prorocká příprava nastolení šestého království, právě tak jako roky 508, 533 a 538 představovaly přípravu nastolení pátého království. Musejí mít tytéž prorocké charakteristiky, neboť šesté království má být obrazem pátého království.

Třicet let Kristovy přípravy vedoucí k Jeho křtu představuje totéž období, neboť když Kristus přišel, aby na jeden týden potvrdil smlouvu, počínaje svým křtem, ustanovoval své království milosti. Když v průběhu těch sedmi let ustanovoval své království milosti, prolil svou krev, aby toto království potvrdil, a tím zanechal příklad toho, kdy ustanoví své království slávy. Ono království slávy je královstvím z druhé kapitoly Danielovy, které je znázorněno jako kámen vytážený z hory bez přispění rukou. O tomto království nám sestra Whiteová sděluje, že je ustanoveno během pozdního deště, a pozdní déšť začal 11. září 2001.

„Pozdní déšť přichází na ty, kteří jsou čisti — a tehdy jej všichni obdrží jako dříve.“

„Až čtyři andělé uvolní své sevření, Kristus ustanoví své království. Pozdní déšť nepřijme nikdo kromě těch, kdo činí vše, co mohou. Kristus by nám pomohl. Všichni mohou být skrze milost Boží a prostřednictvím Ježíšovy krve vítězi. Celé nebe má o toto dílo zájem. Andělé mají zájem.“ Spalding and Magan, 3.

Dne 11. září 2001 byli uvolněni čtyři větry, které jsou znázorněny jako rozhněvaný kůň (islám), a poté byli zadrženi, zatímco je pečetěno sto čtyřicet čtyři tisíc. Léta 1776, 1789 a 1798 představují období pečetení sto čtyřiceti čtyř tisíc a tato tři data představují právní akty, které vedly k ustavení šestého království biblického prorocství. Druhé datum, rok 1789, označuje Ústavu Spojených států, a proto to bylo poselství, které určilo Ústavu jako dvojí moc, jež měla nastoupit v roce 1798, právě tak jako rok 533 byl oznámením dvojí moci, která měla nastoupit v roce 538, a jako Jan Křtitel oznámil dvojí moc, která měla nastoupit při Kristově křtu.

Dvě mocnosti, které tvoří dvojí moc Kristovu, byly Jeho příkladem, že božství spojené s lidstvem nehřeší. Dvě mocnosti, které tvořily dvojí moc antikristovu, byly jeho dosazení na trůn jako hlavy církvi a jeho dosazení na trůn jako napravovatele kacířů. Dvě mocnosti, které tvoří dvojí moc šelmy ze země, jsou dva rohy republikánství a protestantismu.

„A měl dva rohy podobné beránčím.“ Beránku podobné rohy naznačují mládí, nevinnost a mírnost a výstižně představují charakter Spojených států, když byly proroku představeny jako ty, které „vystupují“ roku 1798. Mezi křesťanskými vyhnanci, kteří nejprve uprchli do Ameriky a hledali útočiště před královským útlakem a kněžskou nesnášenlivostí, bylo mnoho těch, kteří se rozhodli vybudovat vládu na širokém základě občanské a náboženské svobody. Jejich názory našly výraz v Prohlášení nezávislosti, které předkládá velkou pravdu, že „všichni lidé jsou stvořeni sobě rovni“ a jsou obdařeni nezcizitelným právem na „život, svobodu a usilování o štěstí“. A Ústava zaručuje lidu právo na samosprávu tím, že stanoví, aby zástupci zvolení lidovým hlasováním vydávali a vykonávali zákony. Byla také zaručena svoboda náboženského vyznání, takže každému člověku bylo dovoleno uctívat Boha podle příkazů svého svědomí. Republikánství a protestantismus se staly základními zásadami národa. Tyto zásady jsou tajemstvím jeho moci a prosperity. Utlačovaní a pokořovaní v celém křesťanstvu se k této zemi obraceli se zájmem a nadějí. Miliony hledaly její břehy a Spojené státy vystoupily na místo mezi nejmocnějšími národy země.“ Velký spor věků, 441.

Léta 1776, 1789 a 1798 představují tři dějinná období, která zdůrazňují, že osmý je ze sedmi. Rok 1776 představuje vyhlášení Deklarace nezávislosti a dějiny Prvního a Druhého kontinentálního kongresu. Rok 1789 představuje vyhlášení Ústavy a dějiny Článků konfederace. Rok 1798 představuje vyhlášení Zákonů o cizincích a pobuřování a počátek šelmy ze země jako šestého království biblického prorocství.

První kontinentální kongres se konal roku 1774 a byl klíčovou institucí raných dějin Spojených států, neboť během americké revoluční války sloužil jako řídicí orgán. Kontinentální kongresy se dělí do dvou prorockých období: na období prvního kongresu a posledního kongresu. První kontinentální kongres měl dva prezidenty a zasedal ve Filadelfii od 5. září do 26. října 1774. Peyton Randolph byl prvním prezidentem tohoto shromáždění od 5. září do 22. října a poté Henry Middleton předsedal následujících pět dní až do 26. října 1774.

Druhý kontinentální kongres se konal od roku 1775 do roku 1781. Během své existence měl Druhý kontinentální kongres šest předsedů. Peyton Randolph vykonával úřad předsedy od 10. května 1775 do 24. května 1775. Byl prvním předsedou jak Prvního, tak i Druhého kontinentálního kongresu. V dějinách Prvního a Druhého kontinentálního kongresu bylo celkem osm předsedů.

Druhým prezidentem Druhého kontinentálního kongresu byl John Hancock a Hancock předsedal od 24. května 1775 do 31. října 1777. Henry Laurens předsedal od 1. listopadu 1777 do 9. prosince 1778. John Jay předsedal od 10. prosince 1778 do 28. září 1779. Samuel Huntington předsedal od 28. září 1779 do 9. července 1781. Thomas McKean předsedal od 10. července 1781 do 4. listopadu 1781.

Peyton Randolph byl prvním předsedou jak Prvního, tak Druhého kontinentálního kongresu. To ukazuje, že během dvou období kontinentálních kongresů bylo osm předsednických období, avšak předsedou, který byl prvním předsedou každého z obou období, byla tatáž osoba. Proto, ačkoli existovalo osm předsednických období, byli ve skutečnosti jen sedm předsedů. První předseda byl z těch sedmi mužů, kteří byli předsedy; ale protože Randolph v těchto dějinách předsedal dvakrát, představuje také osmého, který byl z těch sedmi.

V dějinách Kontinentálních kongresů byla revoluční válka řízena Kongresem. Z tohoto důvodu George Washington v onom období nikdy nebyl prezidentem, neboť byl ustanoven prvním vrchním velitelem ozbrojených sil.

Tím, že byl Randolph prvním prezidentem obou období, představuje dva svědky, kteří předobrazuje prvního skutečného prezidenta, jímž byl George Washington. Washington je zastoupen Randolphem, a proto Randolph jako symbol Washingtona vyjadřuje jak prorocké charakteristiky Randolpha, prvního prezidenta, tak i to, že Randolph byl osmý, který byl ze sedmi. George Washington tedy jako první prezident a první vrchní velitel byl prorocky také osmý a byl ze sedmi.

Ježiš znázorňuje konec věci jejím počátkem, takže poslední prezident a vrchní velitel bude osmý, totiž z těch sedmi. Tato prorocká skutečnost je doložena v dějinách Prvního a Druhého kontinentálního kongresu, jež jsou znázorněny datem prvního mezníku roku 1776 a vyhlášením Deklarace nezávislosti.

Mezník roku 1776 předobrazuje 11. září 2001 a Patriot Act, kdy byla americká nezávislost podřízena autoritě římského práva a již nikoli právu anglickému. Označuje počátek prorockého období, které připravuje cestu tomu, aby papežství při brzy přicházejícím nedělním zákoně znovu zaujalo trůn země.

Stejně jako v případě prorockého období znázorněného rokem 1776 představovalo toto prorocké období dějiny od ukončení Druhého kontinentálního kongresu v roce 1781 až do roku 1789, což je datum, které označuje mezník spojený se zveřejněním Ústavy. V těchto dějinách bylo rovněž osm prezidentů. Dějiny let 1781 až 1789 jsou dějinami Článků konfederace. Články konfederace představovaly první Ústavu, avšak slabost Článků konfederace vedla k jejich nahrazení a k ratifikaci Ústavy v roce 1789.

V onom období se těch osm prezidentů skládalo ze sedmi prezidentů, kteří nebyli prezidenty v dějinách dvou Kontinentálních kongresů, a z jednoho, který byl prezidentem také v onom prvním prorockém období. John Hancock sloužil jak ve druhém Kontinentálním kongresu, tak i v období představovaném Články konfederace. Na prorocké úrovni bylo pouze sedm mužů, kteří byli

prezidenty během dvou Kontinentálních kongresů; John Hancock tedy byl prorocky jedním z osmi v období Článků konfederace, ale zároveň byl také jedním ze sedmi mužů z předchozího období. Byl tedy osmým, který byl ze sedmi.

Druhé prorocké období, reprezentované rokem 1789, mělo rovněž prezidenta (Hancocka), který byl osmý, ale z těch sedmi, stejně jako Payton Randolph v prvním prorockém období reprezentovaném rokem 1776. Rok 1789 je souběžný s procesy Pelosiové ze 6. ledna 2021 a tyto procesy představuje.

„Pán má na hradbách Sióna věrné strážné, aby mocně volali a nešetřili se, aby pozvedli svůj hlas jako polníci a ukázali jeho lidu jeho přestoupení a domu Jákovovu jeho hříchy. Pán dopustil, aby nepřítel pravdy vynaložil rozhodné úsilí proti sobotě čtvrtého přikázání. Tím zamýšlí probudit rozhodný zájem o tuto otázku, která je zkouškou pro poslední dny. To otevře cestu, aby poselství třetího anděla bylo hlášáno s mocí.“

„Ať nyní neumlčí svůj hlas nikdo, kdo věří pravdě. Nikdo by nyní neměl být nedbalý; všichni ať vznášejí své prosby k trůnu milosti a dovolávají se zaslíbení: ‚A začkoli byste prosili ve jménu mém, učiním to‘ (Jan 14,13). Nyní je doba nebezpečná. Připravuje-li se tato země, která se honosí svobodou, obětovat každou zásadu, jež je součástí její Ústavy, vydávat nařízení k potlačení náboženské svobody a k prosazování papežského klamu a bludu, pak lid Boží potřebuje ve víře předkládat své prosby Nejvyššímu. V zaslíbeních Božích je plné povzbuzení pro ty, kdo v Něho skládají svou důvěru. Vyhlídka, že budou uvedeni do osobního nebezpečí a soužení, nemusí působit sklíčenost, nýbrž má oživit sílu i naděje Božího lidu; neboť čas jejich nebezpečí je dobou, kdy jim Bůh uděluje jasnější projevy své moci.“

„Nemáme sedět v klidném očekávání útlu a soužení a se založenýma rukama nedělat nic, abychom odvrátili zlo. Ať naše sjednocené volání vystupuje k nebi. Modlete se a pracujte, pracujte a modlete se. Ať však nikdo nejedná ukvapeně. Učte se jako nikdy předtím, že musíte být tiší a pokorní srdcem. Nesmíte proti nikomu vznášet utrhačné obvinění, ať už proti jednotlivcům nebo církvím. Učte se jednat s lidskou myslí tak, jak jednal Kristus. Někdy je třeba pronést ostrá slova; avšak dbejte na to, aby ve vašem srdci přebýval Duch svatý Boží, dříve než vyslovíte jasně vymezenou pravdu; pak ať si proráží cestu. Nejste to vy, kdo má řezat.“ Selected Messages, kniha 2, 370.

Druhý mezník v prorockém období přípravy, znázorněném Ústavou, označuje, že Ústava má být při následujícím mezníku svržena. Tento druhý mezník byl předobrazen Janem Křtitelem a také Justiniánovým dekretem; oba jak určily, tak předložily varování ve spojitosti s příchodem poslední události znázorněné v daném období. U Jana to bylo zmocnění Krista, když svou drahocennou krví stvrdil svou smlouvu života, a u Justiniána to bylo zmocnění antikrista, jenž měl ratifikovat svou smlouvu smrti krví mučedníků.

Ústava v roce 1789 označila zmocnění dvou rohů zemské šelmy, a tím roku 1789 označila i brzy přicházející zničení dvou mocenských rohů zemské šelmy, jak je znázorněno zákony Alien and Sedition Acts v roce 1798. Když byli dva svědkové v roce 2020 zabiti na ulicích, označili a varovali před trvalým útokem proti Ústavě, který je symbolizován procesy Pelosiové ze 6. ledna 2021.

6. leden 2021 je varováním před zmocněním papežství při brzy přicházejícím nedělním zákonu, jak to předobrazně ukazuje Justiniánův dekret z roku 533. Dne 6. ledna 2021 i roku 533 oba varují před brzy přicházejícím nedělním zákonem, jak to předobrazně ukazuje nedělní zákon z roku 538 na Orleánském koncilu a zákony Alien and Sedition Acts z roku 1798, které předobrazovaly zemskou šelmu mluvící jako drak při brzy přicházejícím nedělním zákonu.

Při nedělním zákonu bude smrtelná rána papežství uzdravena a osmá hlava ze sedmnácté kapitoly Zjevení, která je z těch sedmi hlav, bude vzkříšena. Zákony o cizincích a pobuřování z roku 1798 představují zemskou šelmu, která mluví jako drak, když nejen prosazuje uctívání slunce, ale poté nutí celý svět, aby přijal autoritu mořské šelmy ze třinácté kapitoly Zjevení jako osmé hlavy, která je z těch sedmi hlav. Proto je v každém ze tří období představovaných v rámci období přípravy lety 1776, 1789 a 1798 prorocky znázorněna prorocká hádanka osmé, která je z těch sedmi.

První dva mezníky (1776 a 1789), které určují hádanku, se vztahují k tajemství naplňovanému v prorockých dějinách šelmy ze země, a třetí mezník určuje hádanku naplňovanou v souvislosti s papežskou mocí.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

„Říkaje obyvatelům země, aby učinili obraz té šelmě.“ Zde je zřetelně představena forma vlády, v níž zákonodárná moc spočívá v lidu, což je nejpádnejším důkazem, že Spojené státy jsou národem označeným v prorocství.

„Co však je ‚obraz šelmy‘? A jak má být vytvořen? Obraz vytváří šelma se dvěma rohy a je obrazem šelmy. Nazývá se také obrazem šelmy. Chceme-li tedy poznat, jaký tento obraz je a jak má být vytvořen, musíme zkoumat charakteristiky samotné šelmy — papežství.“

„Když se raná církev zkazila tím, že se odvrátila od prostoty evangelia a přijala pohanské obřady a zvyky, ztratila Ducha i moc Boží; a aby ovládala svědomí lidu, hledala oporu u světské moci. Výsledkem bylo papežství, církev, která ovládala moc státu a používala ji k prosazování svých vlastních cílů, zvláště k trestání ‚kacířství‘. Aby Spojené státy vytvořily obraz šelmy, musí náboženská moc ovládnout občanskou vládu natolik, že státní autorita bude církví rovněž používána k uskutečňování jejích vlastních záměrů.“

„Kdykoli církev získala světskou moc, používala ji k trestání nesouhlasu se svými naukami. Protestantské církve, které následovaly v stopách Říma tím, že uzavíraly spojení se světskými mocnostmi, projevíly podobnou snahu omezovat svobodu svědomí. Příkladem toho je dlouhotrvající pronásledování disidentů Anglikánskou církví. V průběhu šestnáctého a sedmnáctého století byly tisíce nekonformních kazatelů nuceny uprchnout ze svých církví a mnozí, jak z pastýřů, tak z lidu, byli vystaveni pokutám, věznění, mučení a mučednické smrti.“

„Bylo to odpadnutí, které vedlo ranou církev k tomu, aby hledala pomoc občanské vlády, a tím byla připravena cesta k rozvoji papežství — šelmy. Pavel řekl: ‚Nebot’ nepřijde [ten den], dokud nejprve nenastane odpadnutí ... a nebude zjeven člověk hříchu.‘ 2 Tesalonickým 2,3. Tak i odpadnutí v církvi připraví cestu obrazu šelmy.“

„Bible prohlašuje, že před příchodem Páně nastane stav náboženského úpadku podobný tomu v prvních stoletích. V posledních dnech nastanou nebezpečné časy. Neboť lidé budou milovat sami sebe, budou lakomí, chlubití, pyšní, rouhaví, neposlušní rodičům, nevděční, nesvatí, bez přirozené náklonnosti, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, suroví, nepřátelé dobra, zrádci, ukvapení, nadutí, milující rozkoše více než Boha; budou mít podobu zbožnosti, ale její moc budou popírat.“ 2 Timoteovi 3,1–5. „Duch výslovně praví, že v posledních dobách někteří odstoupí od víry a budou dbát na svodné duchy a učení démonů.“ 1 Timoteovi 4,1. Satan bude působit „se vší mocí, znameními a lživými zázraky a se vším klamem nepravosti“. A všichni, kdo „nepřijali lásku pravdy, aby mohli být spaseni“, budou ponecháni, aby přijali „mocné blouznění, takže uvěří lži“. 2 Tesalonickým 2,9–11. Až bude dosaženo tohoto stavu bezbožnosti, budou následovat tytéž výsledky jako v prvních stoletích.“ Velký spor, 443, 444.